

Één en ander

Op een dag liep "één" door de samenleving van individuen en keek vol trots naar wat hij bereikt had.

"Ik heb het gemaakt" glimlachte hij tegen zichzelf, "en ik ben meester over mijn eigen bestaan. Materieel ben ik onafhankelijk. Ik ben wat ik heb en ik voel me vrij! Dit is mijn verhaal!"

Maar naarmate de tijd vorderde en de vervreemding tussen de mensen toenam, kwam de vraag: *"Het gemaakt hebben...maar waartoe? Vrijheid....maar waartoe? Veel woorden, maar wat is de zin?"*

En langzaam maar zeker raakte hij ingewikkeld in zichzelf en voelde zich ongelukkig worden, kon zich niet meer ontvouwen en voelde zich leeg, met alles wat hij had.

Hij ging op een bankje zitten en staaarde voor zich uit.

Toen kwam "ander" voorbij en dichterbij, keek hem aan met liefdevolle ogen en zag hem zitten.

"Wat wil jij van mij?" vroeg één.

"Ons" zei ander. "Niet alleen: samen alleen, maar ook alleen samen. Ik besta in jouw ogen en jij in de mijne. Het leven is meer dan alleen zeggen wat ik heb en zijn wie ik wil. Het is ook samen een raamwerk bouwen om sociale vrijheid en solidariteit voor elkaar te krijgen."

"Jij bent me er eentje" zei één. "Dank je" zei "ander.

"En jij bent die volstrekt unieke ander."

Toen omhelsden ze elkaar en besloten om het één en ander voor elkaar te krijgen.

En de liefde kuste de leegte vol vertrouwen.